

عنوان مقاله:

بررسی سیر تطور دیدگاه نقشه نگاران اروپایی نسبت به ایران در قرون وسطی

محل انتشار:

مجله تاریخ اسلام و ایران، دوره 33، شماره 60 (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 0

نویسنده:

میلاذ صادقی - پژوهشگر آزاد

خلاصه مقاله:

تصویرات جغرافیدانان و نقشه نگاران اروپایی نسبت به جهان اطراف خود عموماً برگرفته از متون کلاسیک یونان و روم باستان و همچنین کتاب های عهدین و مفسران مسیحی بود و این امر موجب می شد تصویرات عمده آنان نسبت به نقاط دوردست دنیا مبتنی بر متون مذکور شکل بگیرد. نقشه-های میاماندی و همچنین نقشه های پیرو سنت کلاسیک رومی که در قرون وسطی نیز دنبال شد جملگی مبتنی بر اطلاعات موجود در کتب عهدین و متون کلاسیک بودند. با آغاز قرن دوازدهم و سیزدهم یلادی و شکل گیری سفرهای متعدد اروپاییان به شرق اسلامی، من جمله ایران تصویرات کلاسیک اروپا راه تجدید را در پیش گرفت و تا حد زیادی از قالب غیرحقیقی خود خارج شد و شکل واقعیت به خود گرفت. بنابراین طی یک بازه زمانی تصویرات اروپاییان نسبت به شرق، بالاخص ایران دچار تحولات و تطوراتی شد که ناشی از عوامل مختلفی در هر بازه زمانی بود. در این میان سفرهای متعدد اروپاییان تأثیر بسزایی در تغییر دیدگاه و همچنین اطلاعات نقشه نگاران داشت. بررسی سیر تطور دیدگاه اروپاییان طی قرن ها نسبت به ایران و ایرانیان با توجه به نقشه های قرون وسطایی مسئله ای است که تا کنون مورد توجه واقع نشده. لذا بررسی این موضوع که نقشه-های قرون وسطایی- که ارائه دهنده تصویرات غالب به جامعه اروپای قرون وسطی بوده اند- چه دیدگاه و تصویری از ایران طی بازه های زمانی مختلف ارائه می داده اند مسئله ایست مهم و قابل توجه که این نوشتار درصدد است با رویکرد توصیفی-تحلیلی بیان کند که تا قبل سفرهای جهانگردان اروپایی، تصور کلاسیک نسبت به ایران در نقشه های قرون وسطایی غالب بوده است و در این میان سفرهای مارکوپولو تأثیر بسزایی در تغییر و تحول این دید داشته اند.

کلمات کلیدی:

نقشه نگاری، پورتولان، جغرافینگاران، سیاحان، مارکوپولو

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1981196>

